

battinlägg utan en invecklad argumentation som kräver mer av sin läsare än mycket annan litteratur i ämnet.

Boken håller även en hög nivå i förhållande till den debatt som den är en del av. Bara för att Martinson inte far med osanningar och angriper dem som inte tänker som han själv, något som exempelvis sker alltför ofta i Onfrays *Handbok för ateister*, innebär det inte att detta är ett okontroversiellt verk. Tvärtom tror jag att boken har möjlighet att uppröra i debattens båda läger. Skillnaden är att *Katedralen mitt i staden* bereder mark för en fortsatt konstruktiv debatt, och inte som så mycket annat, en kamp om vem som kan skrika högst.

Martin Lund,
Doktorand, Lund

Christer Sturmark och Nadja Hallström: *PERSON-LIGT – Samtal med fritänkare* (Stockholm: Fri Tanke, 2008), 376 sid.

Den här boken består av samtal mellan Humanisternas ordförande Christer Sturmark och tjugofyra ”fritänkare” från fyra länder. De intervjuade är Eva Dahlgren, Richard Dawkins, Göran Lambertz, Lena Andersson, Georg Klein, Stellan Skarsgård, Nyamko Sabuni, PC Jersild, Christer Fuglesang, Sture Linnér, Dilsa Demirbag-Sten, Michel Onfray, Björn Ulvaeus, Richard Levi, Kaj Fölster, Torbjörn Tännsjö, Sara Mohammad, Sven Hagströmer, Gudrun Schyman, Sam Harris, Åke Ortmark, Maria Robsahm (f.d. Carlshamre), Hans Bergström och Daniel Dennett. Här ingår alltså tre av de internationellt mest kända representanterna för ”den nya ateismen” – fyra, om vi räknar med den franske filosofen Onfray (som Sturmark intervjuat med hjälp av Sara Larsson), vars mycket religionskritiska bok *Handbok för ateister* väckt starka reaktioner.

Varje intervjuobjekt ges först en kort presentation av Sturmark. Sedan får de själva komma till orda och därefter följer själva intervjun som innehåller vissa fasta moment som t.ex. frågor om deras uppväxt och huruvida de betraktar sig själva som ateister. Man skulle kunna befara att ett sådant här upplägg skulle resultera i rätt så stereotypa intervjuer, men så är inte alls fallet. Sturmark visar sig vara mycket driven då det gäller att skapa en naturlig och intresseväckande dialog. I och för sig möter vi inga nya argument mot religiösa föreställningar, men vi får en inblick i hur olika människor närmat sig frågan om Guds existens på olika sätt.

Inte alla känner sig bekväma med epitetet ”ateist” eller ens ”agnostiker”. Därför tycker jag valet av ”fritänkare” är mycket passande. Eller som Björn Ulvaeus uttrycker det: ”Jag skulle vilja kalla mig fritänkare, ett bättre ord än agnostiker eller ateist. Man borde kanske återinföra det i vår moderna vokabulär.” (s. 209)

De tjugo svenskarna är för de flesta kända personer, men genom Sturmarks personliga frågor får vi veta mycket mer om dem än vad som är allmänt känt. Alla intervjuer är intressanta, men de personer som särskilt fångade mitt intresse var Kaj Fölster samt de tre invandrarkvinnorna, som varit tvungna att frigöra sig från religionens förtryckande sidor och personligen kan vittna om detta. På frågan vilken eller vilka författare som påverkat intervjuobjekten mest är det tre som förekommer oftast: Ingemar Hedenius, Herbert Tingsten samt Bertrand Russell, som ofta lyfts fram som ett föredöme bland dagens nya ateister.

Boken är layoutmässigt mycket lyckad. Nadja Hallströms foton är av mycket hög kvalitet. Detta är en bok som säkert hittar fram till många läsare, som intresserar sig för samtidens mest brännande livsåskådningsfrågor.

Stefan Andersson
FD, Sävsjö